

Rjeschnik je, ton ma na ſwojej Duschi ſtrasch- niſchu a ſchfodniſchu Khorozz, dyžli ſchitke druhe Khorozzje, jako Mor, Nak, ſly Czerw, Wujad, a teho runja ſte jydojte Khorozzje. Dyž da temu tak je, ſo Rjeschnizv na ſwojej Duschi tak jara fhori delje lejza; ſhoto da ſo hodži, ſo bychmy ſuimii ſapoczelii? Dyrbimy jich tak we jich Rjechach lejzo wostajicž, ſo wumru a Konz woſmnu? Nje, Boh ſwarnuij! Ale čim wetſcha a ſtraſchniſcha ta Schfoda na Duschi je, hacž na Gjeli, čim wjazy Prozv Staroſſie a Djela dyrbimy naložicž, ſo by tym kbudym Rjeschnikam pomhane bylo, a woni psches prawe Ljefarſtwo, to je, psches Pokuſtu, ſažo kStrowoszi, to je, kNadži, pſchijschli.

Kprjenemu wuk tudy, ſo ton Rjech niz ſna- dna, ale ſtraſchna Khorozz je, kotraž Gjelo a Duschi wjecznje wobſchfodži. Tehodla nevydžmy ſecherni pſchi tajkej Khorozzi. Schaf možecze ſo wy pjeknije ſLjefarſtwo wobſtaracž, dyž dže Mor je, ſo by was netrechit. Alech ſo jeno njeſchtomale brachne na waschim Gjeli namaka, da ſmolom kHo- jerjam a kLjefarjam bježicze, a pytacze ſebi Nadu a Pomož, ſo byſcheče Rlesbožu fGjazom čekli, a ſo ta Wjez hofſcha nesczinila. Gjo- hodla to tudy tež neczinieze, džež je tawſent- mol wetſhi Strach? Pschetoz čjelna Kho- rozz ſchfodži jeno Gjelu, a dyribi junu pſche- ſtač. Ale teje Duschi Khorozz, ton Rjech, pſchinezhe tu wjecznu Čſmercz, jeli ſo ju predy nesahoſinu, a ſo ktemu prawemu Ljefarej nenamakam.

Ale, moj Božo, kak ſazvi jich tola jara wele tonſamv wulſi Strach. Gzi, kotſiž we Gejzu, Nepotſimovſi, Wopiwſtwi, Sa- wježi, Rjewi, Hordozzi, Repoſkuſchnoſzi a druhich tajkich Rjechach tſja, a Čſmerczje winoſte Rjechi čzinja, kotrychž dla ton Rjew Boži na te nepoſkuſchne Djeezi pſchindže, čzi ſo wo ničjo nestaraju, jako by jim na

ničim nepoſrachlo. A husto doſz je hiſcheže to jich najwetscha Wobežnoſz a Skoržba, ſo doſz Skladnoſſie ftajkim Rjecham nimaju. Nu moje dla, wono je jim prajene. Schtuž do Kryſtuſa wjeri, a ſo ja Rjesch- nika poſnaje, ton budže ſo wo to staracž, ſo by tajkej Khorozzi teje Duschi wele Ruma nedat, ſo by ſo jara ſaforenicž nemola, ale ſo by fGjazom to prawe Ljefarſtwo a teho praweho Ljefarja namakat.

Kdruhemu wuk: Schtu ton ſamv Ljefar je? Poſluchaj: To nichto druhı neje, hacž jeno naſch luby Knes Jefus Kryſtus, fotryž pſchi tej Khorozzi ſam pomhacž može. Psche- tož dokelž Gjert thch Rjechow Spocžatk a Gjloweka do Rjecha ſawedl je, da je podar- mo, ſo bychmy pola Gjlowekow pſchecziwo- tajki Schfodži Pomož pytali; kotſiž ſchizv, ja nemožu žaneho wumjenicž, tajku Khorozz na ſebi maja. Tehodla ſluſcha tajki Muž ſtej Khorozzi, kiž Gjertej možny doſz a jeho Knes je.

To je naſch luby Knes Kryſtus, wjernu Gjlowek a wjecznu Boh. To je ton prawy Ljefar, kiž ton prawy Kumscht wje. Haj, kiž tež tu Pschifaſnju a ton Hamit ktemu ma, ſo by naſch horym wobjedowatym Gjlow- fam pomhal. Kajž pſchi Konzu praji: Ja ſy m pſchischt, niz Prawych dla, to je, niz tych dla, kotſiž ſebi myſla, ſo ſu ſam ſa ſo doſz fromni, a netrebaju nikoho, kiž by jim pomhal, ale Rjeschnikow dla. To ſebi derje mjerfuj.

Kprjenemu ſluži tebi to ktemu, ſo by ty naufuyt Boha prawje poſnacž. Pschetoz kajž ja husto prajil ſym, naſche Wutroby ſu wot Natury wtajkich Myžlach, ſo Boh Rjeschnikam žaneje Nadu wopokaſacž nochze. Kunje kajž tež Šafon wucži, ſo ze Boh tym Fromnym a tym, kiž po jeho Woli čzinja, nadny byč. Tych druhich ſchitkach ze won ſchtraſowacž.